

Hieronder vindt u op pagina 1,2 en 3 de lezingen van de zondag, op pagina 4 – de uitleg van en bezinning op de lezingen zoals we dit kennen vanuit ‘Rondje lezingen

EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

1 EERSTE LEZING *Jes., 63, 16b-17. 19b; 64, 3b-7* *Scheur toch de hemel open en daal af.*

Uit de Profeet Jesaja

- 63, 16b Gij Heer zijt onze Vader,
Gij onze Verlosser
en uw Naam is eeuwig !
- 17 Waarom Heer liet Gij ons van uw wegen afdwalen
zodat ons hart verstokt werd en U niet meer vreesde?
Keer U weer tot ons
omwille van uw dienaren.
Omwille van de stammen die uw eigendom zijn.
- 19b Scheur toch de hemel open en daal af
en de bergen zullen beven voor uw aanblik.
- 64, 3b Gij alleen zijt God
En Gij staat bij
al wie op U durft hopen.
- 4 Gij komt hen tegemoet
die met vreugde gerechtigheid beoefenen,
Die bij al wat ze doen aan U denken!
Vertoornd waart Gij op ons
maar wij volhardden in het kwaad:
hoe zouden wij ooit redding kunnen vinden?
- 5 Wij allen waren als onreinen,
onze goede werken als kleding door stonden bevuild;
Als bladeren zijn we afgevallen
en de wind van onze zonden heeft ons meegevoerd.
- 6 Niemand die er aan dacht uw Naam aan te roepen,
die op U zijn vertrouwen durfde stellen:
Gij had immers uw aangezicht van ons afgewend
en Gij had ons prijsgegeven aan onze zonden.
- 7 Toch zijt Gij, Heer, onze Vader;
Wij zijn het leem, Gij de boetseerder:
Wij zijn slechts het werk van uw handen.
- 8 Blijf niet eindeloos op ons vertoornd, Heer
en wil onze ongerechtigheid niet voor altijd indachtig zijn:
Zie op ons neer: wij zijn uw volk!

TUSSENZANG *Ps. 80 (79), 2ac en 3b, 15-16, 18-19* God van de heerscharen, richt ons weer op; lach ons weer toe en wij zullen gered zijn.

Herder van Israël, hoor ons aan,
Die troont op de Kerubs, verschijnt met luister;

Werp uw macht in de strijd,
kom om ons bij te staan.

God van de heerscharen,
keer toch terug,

zie neer uit de hemel
en let op uw wijngaard.

Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,
het stekje dat Gij hebt gekweekt.

Laat uw hand op uw gunsteling rusten,
op het kind dat Gij grootgebracht hebt.

Nooit meer zullen wij U verlaten;
bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U.

2 TWEEDE LEZING 1 Kor., 1, 3-9

Vol verwachting zien wij uit naar de openbaring van onze Heer Jezus Christus.

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Korinte

- Broeders en zusters,
3 Genade en vrede voor u
vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus!
4 Steeds weer zeg ik God dank voor zijn genade
die u in Christus Jezus is gegeven.
5 Want in Christus zijt gij,
naarmate zijn getuigenis bij u ingang vond,
6 in ieder opzicht rijk begiftigd
met alle gaven van woord en kennis.
7 Op dit punt komt gij niets te kort,
terwijl gij vol verwachting uitzielt
naar de openbaring van onze Heer Jezus Christus.
8 Hij zal u ook doen standhouden tot het einde
zodat u geen blaam treft op de dag van onze Heer Jezus.
9 God is getrouw,
die u geroepen heeft tot gemeenschap met zijn Zoon
onze Heer Jezus Christus.

ALLELUIA Ps. 84, 8

Laat ons uw barmhartigheid zien,
geef ons uw heil, o Heer.

3 EVANGELIE *Mc., 13, 33-37*

Weest waakzaam want gij weet niet wanneer de Heer komt.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Marcus

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

- 33 „Weest op uw hoede, weest waakzaam;
want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is.
- 34 „Het is er mee als met een man die in het buitenland vertoeft.
„Bij het verlaten van zijn huis
heeft hij aan zijn dienaars het beheer overgedragen,
aan ieder zijn taak aangewezen
en de deurwachter bevolen waakzaam te zijn.
- 35 „Weest dus waakzaam,
want ge weet niet wanneer de heer des huizes komt,
's avonds laat of midden in de nacht,
bij het hanengekraai of 's morgens vroeg.
- 36 „Als hij onverwachts komt
laat hij u dan niet slapend vinden.
- 37 „En wat Ik tot u zeg, zeg Ik tot allen: weest waakzaam !"

“Weest waakzaam!” (Markus 13,37)

Inleiding

Advent is afgeleid van *ad + venire*: toe-komen. God komt naar ons toe. Misschien heeft het woord ook wel betrekking op onze komst naar God. Advent, een tijd van elkaar tegemoet gaan. Een tijd om uit de weg te ruimen wat scheiding maakt.

Eerste lezing: Jesaja 63, 16b-17,19b en 64,3b-8

Eén van de bekendste adventsliederen is *Rorate caeli* (GvL 843). Daarin klinken allerlei teksten uit Jesaja, ook uit Jesaja 63-64. ‘De wind van onze zonden blaast ons weg’. ‘Gij had ons prijsgegeven aan onze zonden’. ‘Wij waren allen als onreinen’. (couplet 2) Zelfs het goede dat we deden was ‘als kleding door stonden bevuild’. Oftewel: ‘als het kleed van een menstruerende vrouw’. De zonde heeft een eigen dynamiek. In het begin denk je: ik kies zelf en ik houd ermee op als ik dat wil. Maar op het laatst valt er niets meer te kiezen. En God laat het gebeuren. ‘Waarom, Heer, liet Gij ons van uw wegen afdwalen?’ Waarom gaf U ons onze zinloze zin? In deze herfstige triestheid schreeuwt het volk het uit: ‘Scheur toch de hemel open en daal af!’ Met deze profetie in gedachten klinkt het lied straks als een onmetelijke opluchting: ‘Midden in de winternacht ging de hemel open’.

Gebed: Blijf niet eindeloos op ons vertoornd, Heer.

Vraag: Waarom geeft God mensen soms ‘prijs aan hun zonden’?

Tweede lezing: 1 Korintiërs 1,3-9

De tweede lezingen zijn in de bijzondere tijden aangepast op de andere lezingen. Geen doorgaande lezing uit een brief dus. Deze tekst zal wel gekozen zijn met het oog op de advent = komst van Christus. ‘Terwijl gij vol verwachting uitziert naar de openbaring van onze Heer Jezus Christus’. Komst heet hier openbaring oftewel onthulling. Daarmee is gezegd dat Jezus nu al verborgen aanwezig is, en ooit als een zon door de wolken zal breken.

Gebed: Heer, geef dat wij standhouden tot het einde.

Vraag: Leef ik echt met een hart ‘vol verwachting’?

Evangelie: Markus 13,33-37

De gelijkenis heeft iets vreemds, iets dat in het alledaagse leven niet kan. De heer wil namelijk zijn knechten wakker aantreffen, al komt hij in het holst van de nacht. Maar hij is voor onbepaalde tijd in het buitenland. Dan is het toch niet redelijk om te verwachten dat zijn knechten altijd wakker zullen zijn? Zij hebben toch ook gewoon hun slaap nodig? Maar dat is het punt niet. Natuurlijk mogen we slapen. En aan het einde van ons leven mogen we ‘ontslapen’. Maar in ons moet altijd een waakvlam branden. Altijd God verwachten! De slaap is onze machtige vijand. Hij komt niet met dreiging en geweld, maar geruisloos op sloffen. Ongemerkt sukkel je weg. De drukte van het leven en de prikkels vanuit de media werken gek genoeg als slaapmiddel. Je raakt versuft en verdoofd. Gods Woord raakt je niet echt meer. Je leeft je leven als een droom. Je doet niets met wat je hoort en ziet. Dan is het tijd om gestoord te worden. Wakker geschud. Door een ingrijpende gebeurtenis. Door een bijzondere ontmoeting. Zulke dingen werken als een bak sterke koffie. Laten we wakker zijn als Jezus komt, ‘midden in de winternacht’!

Gebed: Heer, laat mijn geest altijd wakker zijn voor U.

Vraag: Dreig ik in slaap te sukkelen?